

عنوان مقاله:

بررسی کاربری اراضی در شهر مهاباد با استفاده از مدل SWOT

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 22، شماره 86 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی موحد - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی

منصور عزیزی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

نعمت کرده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

کاربری اراضی شهری و چگونگی توزیع فضایی- مکانی آن، یکی از مهمترین کارکردها به منظور استفاده بهینه از فضای شهری است. موضوع زمین و چگونگی استفاده از آن همواره موضوع اصلی برنامه‌ریزی شهری بوده و در حقیقت سرنوشت نهایی طرحهای توسعه شهری را چگونگی مداخله و نظارت بر نحوه استفاده از زمین رقم میزند و همواره یکی از مسایل اساسی اجتماعی- اقتصادی و کالبدی در شهرنشینی معاصر را این مقوله تشکیل داده است. هسته اصلی و عملی برنامه‌ریزی شهری، برنامه‌ریزی کاربری زمین است، که نه تنها بیان کننده مقاصد یک اجتماع در مورد چگونگی استفاده از زمین میباشد، بلکه راهنمایی برای جهت دادن به توسعه شهری است. امروزه با توجه به توسعه روزافزون شهرها و عدم تعادل در پراکنش کاربریها، ساماندهی کاربری اراضی شهری از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. کاربری اراضی شهری و چگونگی توزیع فضایی - مکانی آنها، یکی از مهمترین کارکردها به منظور استفاده بهینه از فضای شهری است. هدف از این پژوهش، آن است که با مطالعه وضع موجود کاربری زمین شهر مهاباد و شناخت کاربریهای مختلف شهری، اعم از مسکونی، تجاری، درمانی، مذهبی و مانند آنها و مقایسه این کاربریها با سرانه استاندارد، میزان کمبود هر یک از کاربریها مشخص شود. در این پژوهش، با استفاده از روشهای توصیفی -تحلیلی و پیمایشی به بررسی کاربریها پرداخته شده است و همچنین با استفاده از مدل SWOT نقاط ضعف و قوت هر یک از این کاربریها مورد بررسی قرار گرفته است. بررسی کاربریها نشان میدهد که گسترش کالبدی شهر در دهه‌های اخیر و افزایش جمعیت آن، باعث عدم تعادل در پراکنش کاربریها گردیده است و سرانه بسیاری از کاربریهای موجود با ضوابط علمی و استانداردهای شهرسازی مطابقت ندارد.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، توسعه کالبدی، مدل SWOT، شهر مهاباد، برنامه ریزی شهری، مکانیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200547>

